

מדינת ישראל
הכנסת

ט.ל.

פרוטוקול מס' 22/ב'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום
ג', י' בתמוז תשי"ג - 23.6.53, בשעה 08.30.

חברי הוועדה:

הסתתפנו:

- א. אלטמן - היו"ר
- ב. צ. הרמל
- ז. טברסקי
- ט. כפרית
- ב. כצנלסון
- י. ניצני
- ד. נצר

מוזמנים:

ד"ר בטיס - המנהל הכללי של משרד הבריאות

סיכום בעיית אספוז חולי הריאה.

סדר-היום:

===

אני פותח את הישיבה.

היו"ר א. אלטמן:

אחרי הישיבות המשותפות עם כל מיני מוסדות
רפואיים, ואחרי כל מה ששמענו מהם, והתשובות שקיבלנו על שאלותינו,
עלינו לסכם בוועדה את הדיון בבעיה זו.

אני מציע שהחברים יציעו את הצעותיהם,

ואח"כ נתווכח עליהן.

ד. בצר:

לפני שנשטע הצעות לסיכום, הייתי מציעה לקבל, במסיבה אינטימית זו, ללא אורחים, יתר פרטים ומחכנות בטוח זה. הייתי רוצה לטמוע, למשל, מה דעתו של משרד הבריאות, אם יש צורך בתוספת מיטות, וכו'.

ב"צ הרמל:

השאלה היא, אם אנו רוצים להוציא מסקנות. אני מבין, שכן. אם כן, למי תהיינה מסקנות אלה מכוונות? האם רוצים לתת בזה פומביות, או סתם תהיינה אלה מסקנות לוועדה, או שטעונונים לסיים אותן על שולחן הכנסת. לדעתי, בזה תלויה כל פעולת הניסוח.

היו"ר א. אלטמן:

אני חושב שאחרי הדיון שהיה לנו בקשר ל"תמועה", אז אני טוען כי יש צורך וטעם להוציא את מסקנותינו בבעיית השחפת, ולסיים אותן על שולחן הכנסת; יש גם לתת להן פרסומת שתאימה על מנת להביא זאת לידיעת הציבור.

ד. בצר:

לי יש קצת ספיקות על מידת הפרסום, אם כי אין לי ספק שעלינו להוציא מסקנות. מסקנות הן דעתנו, ותור לא. לא הכנסת מסרה לנו את הבעיה הזו, כי אם כן, היינו חייבים לתת פרסום מתאים למסקנות.

ולכן, חושבני, שאנו נוציא את מסקנותינו, כלומר זו תהיה דעת ועדת השירותים, ונעבירם לידיעת המוסדות הנוגעים בדבר.

ד"ר בטיט:

המנהל הכללי של משרד הבריאות

לעצם הבעיה: משרד הבריאות מסר בשעת הדיון את כל הפרטים בדיוקם המלא, ולא היתה לו כל השפעה שהיא מבוזכותת האורחים שהיו באותה ישיבה. מה שיש לפני, הוא לסכם את הנקודות העקריות.

בעיית השחפת בארץ אינה כוללת את האספוז בלבד. אספוז השחפת הוא אחד הטלבים בכל בעיית השחפת, ובעיית האספוז היא בעיה, שאם כי יש לנו מספיק מיטות אין זאת אומרת שפתרנו אותה.

בבעיה זו מבחינים בשלושה שלבים: הטלב של החלק המנוע - כולל בתוכו פעולות דחבות מאד של חיפוס מקרים, הדרכה, חינוך הציבור ועוד. אצ"ז, כי בחלק זה עודנו מפגרים במאד מאד. לטרות שהתקדמנו בטוח זה חושבני שעדיין לא הגענו לטלב אידיאלי. בחלק המנוע עוסקים כמה מוסדות, בעיקר "הליגה", במידת-מה משרד הבריאות וקופ"ח - אם כי אטרנו ומטרנו שמרפאות קופ"ח סתרכות בטיפול מסט.

משרד הבריאות הולך ומתרכז יותר ויותר בפעולה זו.

המטרנו גם שאנו מביאים את מסקנות המינוגרף. יהיו לנו 5 מסקנות מינוגרף, ואנו מרכיבים אותן על אוטומובילים, ותהיינה אלה תחנות ניידות לחיפוס מקרים. חיפוס מקרים נעשה באופנים שונים, קודם כל בבדיקות בקרב ילדי בת-הספר; בבדיקות של אנשים

המבקרים במרפאות וכו'. אנו רוצים לפעול בסטח זה בצורה מקסימלית יותר
ע"י בדיקת אנשים בריאים. אנו מקווים ע"י כך למצוא את המקרים
בשלב הראשון, והטיפול יהיה הרבה יותר קל. אולם אנו נתקלים בבעיה
תקציבית וארגון. מובן שפעולה זו תיעשה בסיתוף פעולה של כל הגורמים.
לדעתנו, תפקידה העיקרי של "הליגה" הוא דוקא בסטח זה.

ל"הדסה" יש גם כן תקפיד חשוב, ובעיקר
בחלק המובע. "הדסה" עוסקת בפעולות אלה בירוסלים ובפרוזדור.

רבות דובר על אספוז. דעת משרד הבריאות
היא כי יש מספר מיטות מספיק. המיטות הללו, כפי שהסברנו, מחולקות
בין המוסדות, ואנו חושבים כי יש לאחד את האספוז בסחפת על טנת
להוות גוף אחד. ברור, שמטעב אידיאלי היה אילו המדינה היתה עושה
את האיחוד הזה, את הריכוז הזה, במידה מסלכתית. אך לצערנו, דבר
זה איננו ניתן היום. על כן משרד הבריאות מציע, לאחד את כל הגורמים
וליצור גוף אשר יטפל בסאלת אספוז השחפת.

איחוד הגורמים הוא לא רק תיאורטי, הוא
צריך להיות גם איחוד בטובן תקציבי. ואנו מציעים שכל מוסד ומוסד
יכניס לקופה את אותו התקציב העומד ברשותו היום לחלק זה של אספוז.
לדעתנו, איחוד זה יביא לידי חסכון, ואז נוכל להקטין את הוצאות
אספוז השחפת מבלי להקטין את מידת האספוז.

יש בינינו האומרים כי ע"י תכנית כזו
נוכל לסגור עד 300 מיטות בשנה הבאה. משרד הבריאות רסם זאת לפניו,
אך הוא איננו חושב לסגור מיטות.

המיטות הריקות אינן שייכות לא לקופ"ח,
לא ל"סלבן" ואף לא למשרד הבריאות, אלא הן שייכות דוקא ל"הדסה"
ו"הליגה". שני המוסדות הללו תובעים - ואכן קיימת תביעה כזו - ממשרד
הבריאות יכסה את גרעון האספוז של השחפת. משרד הבריאות, כמובן,
שלא יוכל לעשות זאת מטעמים תקציביים, מטעם שתקציב משרד הבריאות
הוא מוגבל ביותר.

היה זיכוח על הצורך בבניית מוסדות רפואיים
נוספים. אמרנו את דעתנו, כי לפי הצרכים של היום, אין לנו צורך
בבניה נוספת.

אני מודה שיטנם מספר מיטות סאינם מתאימים
לתפקידיהם. וכאן ישנה אפשרות להעביר את המוסדות מבלתי-מתאימים
למוסד כפר-סבא. מוסד כפר-סבא מיועד לאספוז של חלק מן האוכלוסיה,
שהלדעתנו דבר זה ייצור קשיים רבים.

השאלה היא, אם כפר-סבא יוכל להיכנס
לתכנית או לא - אינני יודע, כי אותו גוף אשר יוקם יהיה עליו לבדוק
את כל המיטות, ולמעשה יש לעשות תכנית חדשה לחלוקת החולים לפי צורך
המחלה. וע"י כך לפצוא מקום גם לכפר-סבא, כי סוף-סוף הבניין הולך
ובגטר.

עתה, ברצוני לומר את דברי הבאים, בתור
פרט ובתור נציג משרד הבריאות: אינני חושב מקום לחלוציות בסטח
השחפת בהקמת בנין כפר-סבא. אנו עומדים היום בפני בעיה של מוסדות
רפואיים אשר אינם מסלאים את התפקיד.

לא מזמן דיברנו על "תמועה", ואני חושב
שבקרוב תדון הוועדה גם במוסד בנה-און הסייך ל"ליגה". במוסד בנה-און
יש למעלה מ-90 מיטות, ואפשר להגדילו, ע"י בניה נוספת, עד כ-200
מיטות. הטעב התקציבי של בנה-און הוא בכל דע.

אינני חושב שיהיה זה לטובתנו אם כל מוסד
ומוסד יקים בנינים רפואיים על דעת עצמו, ובצורה פרטיזנית כפי שהוקם
מוסד רפר-סבא.

אנו חושבים גם כל מטעמים מעשיים, הכרחי
שיקום גוף מרכז שיתכנן את כל האשפוז של השחפת בארץ.

ש י ק ו ם : אנו לא פותרים את השאלה
בזה שאנו מוצאים את המקרה. אנו עודנו רחוקים מפתרון בעיית השיקום,
למעשה, עוד לא התחלנו לפעול בטוח זה.

כאן עומדת בעיית שיכון, כלומר בניית
בתים לאנשים העוזבים את בתי-החולים. כל בטוח, שחולים אלה הם
בודדים שבאו לארץ בתור עולים, בזמן העליה הגדולה, ועתה הם יוצאים
את בתי-החולים ואין להם לאן לפנות, אין מי שידאג להם. זוהי בעיה
סוציאלית, בעיה סוציאלית רפואית. אנו, אנשי הרפואה, איננו פטורים
מבעיה כאובה זו, וחובתנו היא לא רק לאספז חולה כזה, אלא גם לסקמו.

איננו יודעים כיצד לגשת לבעיה זו,
כי בתוך בעיה זו כלול גם חיפוש מקום עבודה, אשר למרות התעודות בהם
הם מצויידיים - נותני העבודה אינם מסכימים לקבל עובדים כאלה אשר הם
היו בעבר חולי שחפת.

ז' . טברסקי :
לדעתי, עלינו להגיע לכסקנות
אשר בניחן על סולחן הכנסת.

איננו חושבים כי אנו צריכים להיכנס לפרטי
פרטים, ואנו צריכים להציע את הצעותינו בקורים כלליים.
אנו צריכים להמליץ: על הקמת גוף לסיתוף
פעולת האשפוז וכו'; על טיפול מסותף בעניני שיקום וסידור החולים
בעתיד.

ב"ר הרמל :
ראשית דבר, ברצוני לעמוד במקצת על הסיכונים:
השאלות הן שאלות רציניות מאד, והספעתן יכולה
להיות מרחיקה לכת. איננו חושב שחקרנו והתעסקנו בבעיית אשפוז השחפת,
ומפני זה איננו מציע להביא זאת לתשומת לב הכנסת, אלא, להביא זאת
לידיעת המוסדות, אבל גם רשות פרסום בעתונות על מנת שתהיה הספעה על
המוסדות.

לעצם הבעיה: ישנן פה שאלות אחדות
שהן מכובדות, וסכדאי להוציא עליהן מסקנות, אם כי כלל לא ברור
שבהיא ברעה אחידה.

אני עוזב את יתר השאלות של השחפת, ופה
ברצוני לומר כי בסופו של דבר עלינו לטאוף סכל אחריות אשפוז חולי
השחפת תהיה בידי הממשלה, משרד הבריאות, - זהו האידיאל. אשפוז
השחפת זה דבר שטייך למדינה. מובן שאני מדבר כאן לגבי העתיד,
מסום שאין ביכולת המדינה לקבל על עצמה את האחריות הכללית והשלמה
בעד אשפוז חולי השחפת.

אני מציע שעלינו לציין שאיפה זו כתכנית
לגבי העתיד, שעל המדינה לקבל את האחריות של אשפוז השחפת, מסום
שאנו מדינה של עליה, והשחפת באה בעיקר מן החוץ. אולם אנו רחוקים
מאד מביצוע שאיפה זו, ואיננו רוצה שנחשוב כאילו והנה אנו קרובים
לאידיאל זה. ואם לא כן, הרי מתעוררת השאלה: האם נכון הוא לרכז
את פעולת האשפוז במוסד אחד? אכן, רעיון זה מוטן הוא; זה יכול להיות
זול יותר, מוסדר יותר, וטוב בכלל כשעוסדים בפני איזו פרובלימה של
ריכוז ולא של דצנטרליזציה.

מוסכת ביותר

ואם אנו אוסר כי תכנית אספוז השחפת תהיה בידי בוך אחד, וכי תכנית זו היא מעוררת מחטבות וספיקות אם היא טובה, ואילו לי נדמה, שכל אותן הדרכים לאספוז בהן נקטו, הספיעו כבר לרעה. ולפיכך, יש לטקול היטב תכנית זו, משום שכל התקציב למטרה זו באים מטוסדות ציבוריים, חצי פילנטרופיים, וכל מיני מקורות אחרים. אנו בטוח שתהיה כגון מעין פריקט-עול.

אזי

מיבני רוצה להביע דעה בגד הריכוז, אך אנו מזהיר מאד מפני זה. כל הפרובלימה של השחפת בארץ מסתנית מדי פעם בפעם. ישנן דעות שגויות הולכים לקראת מצב הרבה יותר טוב בשטח השחפת, וישנן גם דעות אחרות; בכל אופן, אם תבוא עליה - ואנו מקווים שבוא תבוא עליה גדולה - אנו הנטל עלול להיות כבד מאד. דבר זה יגרום לקשיים עצומים. הנה, למשל, "הדסה" חוששת מפני הפסקת המגביות בארצות-הברית, הוא הדין לגבי "טלבו", ה"ליגה" ועוד.

לא מצטער אם כל הגורמים לא יגיעו לידי ריכוז הקופה, אלא אסמח אם יגיעו לידי ריכוז, תיאום ותיכנון האספוז.

ד"ר בטיס:
כאשר אמרתי ריכוז התקציב, זאת לא אומר שכולם תוסכים בקופה אחת, אלא כל מוסד יהיה אחראי על ספרי הטיטות כפי שייקבע לו בזמן היכנסו לשותפות. אין חושבים לשנות את הרטה, כי גם הרטה צריכה להיות מתוכננת. קבלת החולים תהיה סרוכות. התקציב הוטריאלי, וסדי חודש התקציב מסתנה, בהתאם להתייקרות, והמוסד יהיה אחראי על אופן ספרי הטיטות סברותיו.

ב"צ הרמל:
ההצעה היא רופפת יותר בסובן ריכוז. ואנו אוסר שבמסדיה זו צריך להיות פחות ריכוז ויותר תיאום ותיכנון, וטבראסו יעמוד מטרד הבריאות, מתוך אומנוסיה ידועה של עצם המוסדות.

אשר למוסד כפר-סבא: אילו היתה עומדת היום הטמלה, אם לגשת לבניית כפר-סבא או לא, אז הייתי יכול להיות אחד הסתנגדים לבניה. אך מכיון שהוא הולך ומוקם, הרי צריך לגמרו. ואנו חושב שצריך לגמור אותו ולהשתמש בו עבור חולי שחפת, משום שהוא ימלא את תפקידו בטלפות וביעילות. וזה בתנאים אחרים.

אחד התנאים הוא, שצריך לאספוז בו חולי שחפת הרציניים ביותר. מוסד זה יהיה בתור הראשון לחירורגיה. החירורגיה לא צריכה להיות דוקא בבית-חולים של שחפת, אלא היא יכולה להיות גם בבית-חולים כללי; להשתמש בכפר-סבא לחולים הקשים ביותר, הזקוקים גם לביתוחים. ואם החירורגיה תימצא שם, אזי אפשר יהיה לדרוש שהחולה ישכב שם תקופה ארוכה יותר.

חושבני שיש צורך בעוד 1,5 מליון לירות כדי לגמור את כפר-סבא. והוועדה יכולה להמליץ שיזדרזו להסלים את הבנין.

זאת ועוד: לא ייתכן שבית-חולים אחד יהיה ממואר כל כך, אשר הוא יספס רק חלק מהיטוב, ואילו החלק האחר - יהיה בבתי-חולים פריטיטיביים. 2/3 של בתי-חולים הם בתנאים של אימפרוביזציה.

אנו חושש מאד מפני יצירת שתי רמות של בתי-חולים לחולי שחפת. אולם, אם בלך בהתאם לצרכים הרפואיים - הרי יהיה זה בסדר. אך לצערי, אנו יודע כי כל זה ילך לפי אינדיקציה רפואית מסויימת.

אותו דבר הייתי אומר ביחס לנוה-און.
אני מצטער לומר, כי בנוה-און התנאים הם הרבה יותר טובים מאשר
במוסדות של משרד הבריאות, ודווקא עם עוסדות מיטות ריקות.

נוה-און יכול להיות בלתי-חוליגם מהטוב השני,
במקרה שכפר-סבא תספק את האספוז.

ירד המתח של מוסדות רפואיים מבלי שהם ירצו
בכך. בכון שה"ליגה" צריכה לקבל עליה לא רק את האספוז, אלא גם חינוך
והסברה. זה דורש חינוך הקהל, ושהוא ידע לאערץ את העבודה המונעת של השפחה.

וכאן אני עובר לשאלה אחרת: שאלת הסיכון
כחלק מבעיית הסיקום. התענינתי ומצאתי כי הסוכנות בוחנת זכות קדימה
לחולי-שחפת. וכאן עלינו להמליץ יותר ויותר, שגם הסיכון של משרד
העבודה, הסיכון העממי, והסיכון של העיריות יאפשרו סיכונים לאותם חולי
שחפת העוזבים את כתלי בתי-החולים, ויתנו להם זכות קדימה.

בקשר למרפאות: חוסכני שטוב יהיה אם קופ"ח,
משרד הבריאות, ובחלק גם ה"ליגה" יטפלו במרפאות, ונדמה לי שאי-אפשר
להפריד את המרפאות מה"ליגה", שסום שההסברה וחינוך הציבור לא יכולים
להיעשות בלעדי המרפאות.

בקשר למינוגורפים: יש לנו בארץ 4 מינוגורפים,
ולדעתי מספר זה מספיק לנו בהחלט. אין לנו צורך להביא את החמישי.
אסמח מאד לסמוע ספי בא-כח משרד הבריאות על הסימוש בארבעת המינוגורפים.

נדמה לי, כי כולנו בדעה שיש לפרסם את חוות
דעתנו בעתונות. נעשה זאת בתור קומוניקט

ד. נצור:

המחייב את בולם.

לעצם חוות הדעת והמסקנות: אני חושבת שפוטב
יהיה אם נסכם שיש צורך בוועדת תיאום. התיאום צריך להיות בכל שטחי
הפעולה שלנו.

שמענו כאן סכל הגורמים, שהם בדעה זו.
ברצוני להוסיף כי שמענו בדיון, כי מטפלים בחולי שחפת שני גורמים
מצד הפועלים, והם: קופ"ח וקרן נכות.

הייתי מסתפקת בזה, ואושרת, כי יש הרבה מן
הצדק בדבריו של חבר הכנסת הרמל - בריכוז ותיכנון יש החלטה במידה מסויימת.

אנו נראה בתכנית התיכנון והתיאום, שיהיו בידי
המדינה, כמסאלה.

לדעתי, עלינו להביא לידיעת הציבור על העבודה
הרבה שנעשית בשטח השחפת. ואח"כ להביע את השמיפה לחלוקה - ברור, שאין
זה אומר שהיום לסחר - אלא להדגיש, שאנו שואפים לכך.

בענין כפר-סבא: אני שמחה על חוות-דעתו
של חבר הכנסת הרמל ביחס לכפר-סבא, כי זוהי חוות-דעת של אדם בעל מקצוע.
עלינו לציין במסקנותינו שבנין כפר-סבא התחיל להיבנות לפני 4 שנים,
בתקופה שהיה בו צורך. אנו מעודדים את גמר הבנין, ושימושו יהיה
בהתאם לדברי חבר הכנסת הרמל.

בענין הסיקום: אני מעיזה להטיל את בעיית
הסיקום על "מלבן", שהוא ירכז ענין זה. "מלבן" צריך לסצוא עבודות
לחולים העוזבים את בתי-החולים, ובכלל לסקסם כראוי; כן הוא צריך גם
לשכנם, ללטו אותם מקצוע וכו'. בעיה זו צריכה לסצוא את פתרונה בדיוק
כפי שבעיית העוודים באה על פתרונה.

אני מציעה לבקש מד"ר הרצל ומנציג משרד
הבריאות, לסכם את הדברים ברוח זו.

ב. כצנלסון:

עלינו לקדם בברכה את יזמת משרד הבריאות
לתיכנון ותיאום פעולת השחפת. זוהי,
לדעתי, אחת הפעולות הציבוריות שהגיעו להישגים, אולם היא גם הגיעה
לפיצולים שהביאו לידי הפרעות.

ביחס לסאיפה והמסאלה, המרחיקה לכת,
לתקופה "לכסנרחיב", הרי פעולה ציבורית רפואית "פר-אכסלבס" זו צריכה
להיות טרוכזת בידי המסאלה. אבל אם תקום ועדה כזו שתטפל בתיכנון
ותיאום פעולת השחפת, אזי אולי עכשיו, בתור סלב ראשון, יעמוד משרד
הבריאות בראש תיכנון זה, והוא-הוא צריך לעמוד גם בראש הוועדה הזו.

אשר ל"מלבן", ברצוני לציין בכל הזהירות
וההסתייגות, כי אנו צריכים לדעת, ראשית כל, מה הם היחסים שלו, מסום
שאחרי הכל מוסד זה הוא אחד מגורמי החוץ. "הדסה" למשל, בסניף בגן-כן
כגוף חוץ, אך היא טובה מאחרים, כי היא הייתה שרשים בארץ טזה שנים.
ואני טוב רוצה להזהיר מפני "מלבן".

כל ריכוז השחפת בראה לי כמוקדם מדי, ואני
חושבת שיש להעסיק בבעיה זו, לשמוע דעת מומחים וכו'.

לדעתי, מתפקידו של משרד הבריאות להוסיף יד
ל"ליגה" ולעזור לה בתפקידה.

היו"ר א. אלטמן:

אני רואה שאפשר לסיים בדבר אחד והוא,
למנות ועדה מצומצמת על מנת לסכם את
הדברים על סך כל מה שנשמע פה, והיא תביא לנו את המסקנות לאחת
הישיבות הקרובות.

ה ז ח ל ט

להטיל על ועדת המסנה להכין מסקנות
לאסור הוועדה, ושחבריה יהיו: ב"צ הרצל,
י. ביצני ויו"ר הוועדה א. אלטמן.

ד. בצר:

אני מציעה ומבקשת להעמיד לסדר-היום של הישיבה
הבאה את המסך הדיון על סיבנה משרד הסעד.

ה ז ח ל ט

להזמין לישיבה הבאה את משרד הסעד על מנת
להמשיך בדיון על סיבנה משרד הסעד.

היו"ר א. אלטמן:

ברצוני לגעת במסאלה שכולם נגעו בה, וטעליה
היו כל החלוקי-דעות, והיא בקשר לתיאום,
תיכנון וריכוז. אני חושב שיש לקבל דבר אחד בחשבון, שהתיכנון
הם לא רק להיום, אלא לסנים רבות רבות. כלומר, שיהיה מינימום של
תיכנון ותיאום, אבל יחד עם זאת עלינו לקבל בחשבון שאסור להרוס
ולבטל את כל היזמה הציבורית הקיימת בשטח זה בארץ, היום וגם מחר.
התקציב של משרד הבריאות הטוצא על ענייני בריאות הוא מינימלי, ואם נסווה
אותו לסכומים העצומים המוצאים בארץ ע"י גופים אחרים, הרי ניווכח שלא
היינו יכולים לעשות ולא כלום בלעדיהם. ואנו צריכים לקחת בחשבון גם
את העליה שתבוא, וגל של עליה זו יהיה הרבה יותר גדול מזה שהיה לנו.

ט. כפרית:

בדומה לי שזה היינו הנך אם נוציא מסקנות
או סיכום.

אני מציעה לערוך את הסיוור שעליו החלטנו לפני
שבועיים, כי הוא יעזור לנו במאד מאד למסקנותינו.

בקשר עם הבאת המינוצ'ה החטיט: אני ברעה
שיש צורך בהבאת המינוצ'ה החטיט, משום ששמעתי שהמינוצ'ה פיסם במצאים במקומות
ריכוז של העליה. וכל סכונה כזו יכולה להביא ברכה לארץ.

בקשר עם ביצוע סקורות ציבוריים: לדעתי,
עוד לא הגיע הזמן. מאטפורז
הסחפת יהיה בידי הממשלה, וכל עוד זה
מוטבילא לדבר כי זה מחליט את המהח.

ה ו ח ל ט

לקיים את הסיוור עליו הוחלט לפני שבועיים
במוסדות הרפואיים של קרן הנכות. על חברי
הוועדה להיפגש ביום ב' הבא, בשעה 9.30.
ברח' בן-עמי 14, תל-אביב.

הישיבה נבעלה בשעה 10.15.